

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/95/EU

af 22. oktober 2014

om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — »Sammen om fornyet vækst«, som blev vedtaget den 13. april 2011, udpegede Kommissionen behovet for i alle medlemsstater at øge gennemsigtigheden af de oplysninger af social og miljømæssig art, som virksomheder inden for alle sektorer indberetter, til et sammenligneligt højt niveau. Dette er i fuld overensstemmelse med muligheden for medlemsstaterne for i givet fald at anmode om yderligere forbedringer i gennemsigtigheden af virksomhedernes ikke-finansielle oplysninger, hvilket i sig selv er en kontinuerlig proces.
- (2) Behovet for at forbedre virksomheders offentliggørelse af sociale og miljømæssige oplysninger ved at fremsætte et lovgivningsforslag på dette område blev gentaget i Kommissionens meddelelse med titlen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar«, som blev vedtaget den 25. oktober 2011.
- (3) Europa-Parlamentet har i sine beslutninger af 6. februar 2013 henholdsvis om virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst og om virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning anerkendt betydningen af, at virksomheder fremlægger oplysninger om bæredygtighed, såsom sociale og miljørelaterede faktorer, med henblik på at indkredse risici vedrørende bæredygtighed og højne tilliden blandt investorer og forbrugere. Offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger er om noget et afgørende skridt i styringen af overgangen til en bæredygtig global økonomi ved at kombinere langsigtet rentabilitet med social retfærdighed og miljøbeskyttelse. I denne sammenhæng bidrager offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger til at måle, overvåge og styre virksomhedernes aktiviteter og deres påvirkning af samfundet. Europa-Parlamentet opfordrede derfor Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag om virksomheders offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger, med stor handlefrihed, for at tage hensyn til den flerdimensionelle natur af virksomhedernes samfundsansvar (CSR) og mangfoldigheden af de CSR-politikker, der gennemføres af virksomheder, og som modsvares af et tilstrækkeligt sammenlignelighedsniveau for at dække behovene hos investorer og andre interessenter samt behovet for at sikre forbrugerne let adgang til oplysninger om virksomhedernes påvirkning af samfundet.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 15. april 2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29. september 2014.

- (4) Samordningen af de nationale bestemmelser om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger for visse store virksomheder er af betydning for virksomhedernes, aktionærernes og andre interessenters interesser. Samordning er nødvendig på disse områder, eftersom de fleste af disse virksomheder driver virksomhed i mere end én medlemsstat.
- (5) Det er desuden nødvendigt at fastsætte minimumskrav med hensyn til omfanget af de oplysninger, som bør gøres tilgængelige for offentligheden og myndighederne af virksomheder i hele Unionen. Virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, bør give et retvisende og fyldestgørende indblik i deres politikker, resultater og risici.
- (6) Med henblik på at styrke konsistensen og øge sammenligneligheden af de ikke-finansielle oplysninger, der offentliggøres i Unionen, bør visse store virksomheder udarbejde en ikke-finansiel redegørelse, som i det mindste indeholder oplysninger om miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettigheder samt bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Denne redegørelse bør indeholde en beskrivelse af politikkerne, resultaterne og risiciene på disse områder og bør medtages i den berørte virksomheds ledelsesberetning. Den ikke-finansielle redegørelse bør også indeholde oplysninger om de due diligence-procedurer, som virksomheden har gennemført, også, hvor det er relevant og proportionalt, for så vidt angår virksomhedens leverandør- og underleverandørkæder, med henblik på at kortlægge, forebygge og afbøde aktuelle og potentielle negative påvirkninger. Det bør være muligt for medlemsstaterne at fritage virksomheder, der er omfattet af dette direktiv, for kravet om at udarbejde en ikke-finansiel redegørelse, når der er udarbejdet en særskilt rapport vedrørende det samme regnskabsår, som dækker det samme indhold.
- (7) Hvis virksomheder skal udarbejde en ikke-finansiel redegørelse, bør redegørelsen med hensyn til miljøspørgsmål indeholde nærmere oplysninger om aktuelle og forudsigelige påvirkninger af en virksomheds aktiviteter for miljøet, og, hvor det er relevant, for sundheden og sikkerheden, brugen af vedvarende og/eller ikke-vedvarende energikilder, drivhusgasemissioner, vandforbrug og luftforurening. Hvad angår sociale og personalemæssige spørgsmål kan oplysningerne i redegørelsen navnlig vedrøre de foranstaltninger, der er truffet for at sikre ligestilling, gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations grundlæggende konventioner, arbejdsvilkår, dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, respekten for arbejdstagernes ret til at blive informeret og hørt, respekten for fagforeningsrettigheder, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og dialogen med lokalsamfundet og/eller de foranstaltninger, der er truffet for at sikre beskyttelsen og udviklingen af disse samfund. Med hensyn til menneskerettigheder samt bekæmpelse af korruption og bestikkelse kan den ikke-finansielle redegørelse indeholde oplysninger om forebyggelse af menneskerettighedskrænkelser og/eller de instrumenter, der er indført til bekæmpelse af korruption og bestikkelse.
- (8) De virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, bør fremlægge tilstrækkelige oplysninger om forhold, der springer i øjnene som dem, der med størst sandsynlighed vil føre til, at de væsentligste risici for alvorlige påvirkninger manifesterer sig, samt om påvirkninger, der allerede har manifesteret sig. Alvoren af sådanne påvirkninger bør vurderes på baggrund af deres omfang og grad. Risikoen for negativ påvirkning kan stamme fra virksomhedens egne aktiviteter eller kan hænge sammen med dens drift, og, hvor det er relevant og proportionalt, dens produkter, tjenesteydelser eller forretningsforbindelser, herunder leverandør- og underleverandørkæder. Dette bør ikke føre til unødvendige yderligere administrative byrder for små og mellemstore virksomheder.
- (9) Virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, kan fremlægge disse oplysninger på grundlag af nationale rammer, EU-baserede rammer, f.eks. EU-ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS), eller internationale rammer, f.eks. De Forenede Nationers (FN) Global Compact, de vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, som gennemfører FN-rammen »Protect, Respect and Remedy«, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) retningslinjer for multinationale virksomheder, Den Internationale Standardiseringsorganisations ISO 26000, Den Internationale Arbejdsorganisations trepartserklæring om principper for multinationale virksomheder og socialpolitik, Global Reporting Initiative eller andre anerkendte internationale rammer.
- (10) Medlemsstaterne bør sikre, at der findes egnede og effektive midler til sikring af, at virksomhederne offentliggør ikke-finansielle oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv. Medlemsstaterne bør med henblik herpå sikre, at der findes effektive nationale procedurer til håndhævelse af overholdelsen af forpligtelserne i dette direktiv, og at disse procedurer er tilgængelige for alle personer og juridiske enheder, der i overensstemmelse med national ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes.
- (11) I punkt 47 i De Forenede Nationers slutdokument fra Rio+20-konferencen med titlen »The future we want« anerkendes betydningen af virksomheders rapportering om bæredygtighed, og virksomhederne opfordres til, hvor det er relevant, at overveje integration af bæredygtige oplysninger i deres rapporteringscyklus. Erhvervslivet, de involverede regeringer og de relevante interessenter opfordres med støtte fra De Forenede Nationer desuden til, hvor det er relevant, at udvikle modeller for bedste praksis og fremme foranstaltninger for integration af finansielle og ikke-finansielle oplysninger under hensyntagen til de erfaringer, der er indhøstet inden for allerede eksisterende rammer.

- (12) Investorers adgang til ikke-finansielle oplysninger er et skridt i retning af milepælen om i 2020 at have markeds- og politikincitamer, som belønner erhvervslivet for investering i effektivitet i henhold til køreplanen for et ressourceeffektivt Europa.
- (13) I sine konklusioner af 24. og 25. marts 2011 opfordrede Det Europæiske Råd til, at den samlede regelbyrde, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), nedbringes både på EU-plan og nationalt plan, og foreslog foranstaltninger til at øge produktiviteten, samtidig med at Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst sigter mod forbedring af erhvervsklimaet for SMV'er og fremme af internationaliseringen af disse. I henhold til princippet »tænk småt først« bør de nye krav om offentliggørelse derfor kun finde anvendelse på visse store virksomheder og koncerner.
- (14) Omfanget af disse ikke-finansielle offentliggørelseskrav bør defineres ud fra det gennemsnitlige antal ansatte, den samlede balance og nettoomsætning. SMV'er bør være undtaget fra yderligere krav, og kravet om at offentliggøre ikke-finansielle redegørelser bør kun finde anvendelse på de store virksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden, og på de virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern, hvor de i hvert tilfælde har mere end 500 ansatte i gennemsnit, for så vidt angår koncerner på konsolideret niveau. Dette bør ikke forhindre medlemsstater i at kræve offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger fra andre virksomheder og koncerner end de virksomheder, som er omfattet af dette direktiv.
- (15) Mange af de virksomheder, som falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁾, er medlemmer af koncerner. Konsoliderede ledelsesberetninger bør udarbejdes på en måde, så oplysningerne vedrørende sådanne koncerner kan overføres til medlemmer og tredjeparter. National ret om konsoliderede ledelsesberetninger bør derfor samordnes med henblik på at opnå målene om sammenlignelighed og konsistens af de oplysninger, som virksomhederne skal offentliggøre i Unionen.
- (16) Revisorer og revisionsfirmaer bør kun kontrollere, at den ikke-finansielle redegørelse eller den særskilte rapport er blevet udarbejdet. Det bør herudover være muligt for medlemsstaterne at kræve, at de oplysninger, der indgår i den ikke-finansielle redegørelse eller i den særskilte rapport, kontrolleres af en uafhængig udbyder af erklæringsopgaver.
- (17) Med henblik på at fremme virksomheders offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger bør Kommissionen udarbejde ikke-bindende retningslinjer, herunder generelle og sektorbaserede ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer. Kommissionen bør tage hensyn til eksisterende bedste praksis, den internationale udvikling og resultaterne af relaterede EU-initiativer. Kommissionen bør gennemføre relevante høringer, herunder med relevante interessenter. Når der henvises til miljøaspekter, bør Kommissionen som minimum medtage arealanvendelse, vandforbrug, drivhusgasemissioner og materialeforbrug.
- (18) Forskellige kompetencer og synspunkter blandt medlemmerne af virksomheders administrations-, ledelses- og tilsynsorganer fremmer en sund forståelse af den berørte virksomheds forretningsmæssige organisation og forretningsanliggender. Det gør det muligt for medlemmerne af disse organer konstruktivt at udfordre ledelsens beslutninger og at forblive åbne for nye idéer, idet ensartede synspunkter blandt medlemmerne, den såkaldte gruppetankegang, undgås. Dermed gøres tilsynet med ledelsen mere effektivt, og det bidrager til en vellykket ledelse af virksomheden. Derfor er det vigtigt at øge gennemsigtigheden for så vidt angår de mangfoldighedspolitikker, der anvendes. Markedet vil således blive gjort bekendt med virksomhedens ledelsespraksis og dermed lægge et indirekte pres på virksomhederne for at få mere mangfoldigt sammensatte bestyrelser.
- (19) Kravet om at offentliggøre mangfoldighedspolitikker for administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne for så vidt angår f.eks. alder, køn eller uddannelsesmæssig og erhvervsmæssig baggrund bør kun finde anvendelse på visse store virksomheder. Offentliggørelse af mangfoldighedspolitikken bør være en del af redegørelsen for virksomhedsledelse i henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU. Hvis der ikke anvendes nogen mangfoldighedspolitik, bør der ikke være nogen forpligtelse til at iværksætte en sådan, men redegørelsen for virksomhedsledelsen bør indeholde en klar begrundelse for, hvorfor det forholder sig således.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- (20) Der har været tegn på initiativer på EU-plan, herunder landeopdelt rapportering af flere sektorer samt Det Europæiske Råds henvisninger i dets konklusioner af 22. maj 2013 og af 19. og 20. december 2013 til landeopdelt rapportering af store virksomheder og koncerner og tilsvarende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾ samt internationale bestræbelser på at øge gennemsigtigheden i finansiel rapportering. OECD er inden for rammerne af G8 og G20 blevet anmodet om at udarbejde en standardiseret indberetningsmodel, hvormed multinationale virksomheder kan oplyse skattemyndighederne om, hvor i verden de skaber deres fortjeneste og betaler deres skat. Denne udvikling supplerer de forslag, som findes i nærværende direktiv, som hensigtsmæssige foranstaltninger, der er tilpasset deres respektive formål.
- (21) Målet for dette direktiv, nemlig at øge relevansen, konsistensen og sammenligneligheden af de oplysninger, som virksomheder i hele Unionen skal offentliggøre, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (22) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger. Dette direktiv skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (23) Direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Ikke-finansiell redegørelse

1. Store virksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden, og som på deres balancetidspunkt overskrider kriteriet om det gennemsnitlige antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, skal i ledelsesberetningen medtage en ikke-finansiell redegørelse, der indeholder oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitetens påvirkning, som minimum vedrørende miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personale spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse, herunder:

- a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel
- b) en beskrivelse af virksomhedens politikker i forhold til disse spørgsmål, herunder de due diligence-procedurer, der er gennemført
- c) resultatet af disse politikker

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- d) de væsentligste risici, som er forbundet med disse spørgsmål i forhold til virksomhedens aktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, dens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som kan forventes at ville have negative påvirkninger på disse områder, og hvordan virksomheden håndterer disse risici
- e) ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for den specifikke forretningsaktivitet.

Hvis virksomheden ikke forfølger politikker på et eller flere af disse områder, skal den ikke-finansielle redegørelse indeholde en klar og begrundet forklaring på, hvorfor den ikke forfølger sådanne politikker.

Den i første afsnit omhandlede ikke-finansielle redegørelse skal også i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitetens påvirkning.

Når offentliggørelse af de i første afsnit omhandlede oplysninger kræves, skal medlemsstaterne fastsætte, at virksomhederne kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og at virksomhederne i givet fald skal præcisere, hvilken ramme de har henholdt sig til.

2. Virksomheder, der opfylder kravet i stk. 1, anses for at have opfyldt kravet i forbindelse med analysen af ikke-finansielle oplysninger i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit.

3. En virksomhed, som er dattervirksomhed, er fritaget for kravet i stk. 1, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning eller den særskilte rapport for en anden virksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og nærværende artikel.

4. Har en virksomhed udarbejdet en særskilt rapport vedrørende det samme regnskabsår, uanset om det er gjort på grundlag af nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og som dækker de oplysninger, der kræves i den i stk. 1 omhandlede ikke-finansielle redegørelse, kan medlemsstaterne fritage denne virksomhed for kravet om at udarbejde en ikke-finansiel redegørelse i henhold til stk. 1, forudsat at denne særskilte rapport:

- a) offentliggøres sammen med ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 30, eller
- b) offentliggøres inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end seks måneder efter balancetidspunktet, på virksomhedens websted, og at der henvises til den i ledelsesberetningen.

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der udarbejder en særskilt rapport som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

5. Medlemsstaterne sikrer, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om den i stk. 1 nævnte ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport er blevet udarbejdet.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at oplysningerne i den i stk. 1 nævnte ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport kontrolleres af en uafhængig udbyder af erklæringsopgaver.«

2) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Følgende litra tilføjes i stk. 1:

- »g) en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår f.eks. alder, køn eller uddannelsesmæssige og erhvervmæssige baggrunde, målene for denne mangfoldighedspolitik, hvordan den er blevet gennemført, og resultaterne i rapporteringsperioden. Hvis der ikke anvendes en sådan politik, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Revisoren eller revisionsfirmaet afgiver en udtalelse i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, om de oplysninger, der er udarbejdet i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra c) og d), og kontrollerer, at de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e), f) og g), er afgivet.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne kan undtage virksomheder omhandlet i stk. 1, som kun har udstedt andre værdipapirer end kapitalandele, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, fra anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e), f) og g), medmindre sådanne virksomheder har udstedt kapitalandele, som handles i en multilateral handelsfacilitet, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»5. Uanset artikel 40 finder stk. 1, litra g), ikke anvendelse på små og mellemstore virksomheder.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Konsolideret ikke-finansiell redegørelse

1. Virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern, hvis gennemsnitlige antal ansatte på deres konsoliderede status tidspunkt overstiger kriteriet om 500 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, skal i den konsoliderede ledelsesberetning medtage en konsolideret ikke-finansiell redegørelse, der indeholder oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af koncernens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning, som minimum vedrørende miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personale spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse, herunder:

- a) en kort beskrivelse af koncernens forretningsmodel
- b) en beskrivelse af koncernens politikker i forhold til disse spørgsmål, herunder de due diligence-procedurer, der er gennemført
- c) resultatet af disse politikker
- d) de væsentligste risici, som er forbundet med disse spørgsmål i forhold til koncernens aktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, dens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som kan forventes at ville have negative påvirkninger på disse områder, og hvordan koncernen håndterer disse risici
- e) ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for den specifikke forretningsaktivitet.

Hvis koncernen ikke forfølger politikker på et eller flere af disse områder, skal den ikke-finansielle redegørelse indeholde en klar og begrundet forklaring på, hvorfor den ikke forfølger sådanne politikker.

Den konsoliderede ikke-finansielle redegørelse, der er omhandlet i første afsnit, skal også i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i de konsoliderede regnskaber.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for koncernens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af koncernens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

Når offentliggørelse af de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, kræves, skal medlemsstaterne fastsætte, at modervirksomheden kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rammer, og at modervirksomheden i givet fald skal præcisere, hvilken ramme den har henholdt sig til.

2. En modervirksomhed, der opfylder kravet i stk. 1, anses for at have opfyldt kravet i forbindelse med analysen af ikke-finansielle oplysninger i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 29.

3. En modervirksomhed, som desuden er dattervirksomhed, er fritaget for kravet i stk. 1, hvis den pågældende modervirksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning eller den særskilte rapport for en anden virksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og nærværende artikel.

4. Har en modervirksomhed udarbejdet en særskilt rapport vedrørende det samme regnskabsår, uanset om det er gjort på grundlag af nationale, EU-baserede eller internationale rammer, som dækker de oplysninger, som kræves i den konsoliderede ikke-finansielle redegørelse, der er omhandlet i stk. 1, kan medlemsstaterne fritage denne modervirksomhed for kravet om udarbejdelse af en konsolideret ikke-finansiell redegørelse i henhold til stk. 1, forudsat at denne særskilte rapport:

- a) er offentliggjort sammen med den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med artikel 30, eller
- b) offentliggøres inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end seks måneder efter balancetidspunktet, på modervirksomhedens websted, og at der henvises til den i den konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, der udarbejder en særskilt rapport som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

5. Medlemsstaterne sikrer, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om den i stk. 1 nævnte konsoliderede ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport er blevet udarbejdet.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at oplysningerne i den i stk. 1 nævnte konsoliderede ikke-finansielle redegørelse eller den i stk. 4 nævnte særskilte rapport kontrolleres af en uafhængig udbyder af erklæringsopgaver.»

4) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at:

- a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen, redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og den i artikel 19a, stk. 4, omhandlede rapport, og
- b) det konsoliderede regnskab, de konsoliderede ledelsesberetninger, den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og den i artikel 29a, stk. 4, omhandlede rapport

udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i givet fald med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002.«

5) I artikel 34 tilføjes følgende stykke:

»3. Denne artikel finder ikke anvendelse på den i artikel 19a, stk. 1, nævnte ikke-finansielle redegørelse og den i artikel 29a, stk. 1, nævnte konsoliderede ikke-finansielle redegørelse eller på de i artikel 19a, stk. 4, og artikel 29a, stk. 4, nævnte særskilte rapporter.«

6) I artikel 48 indsættes følgende stykke før sidste stykke:

»Rapporten skal under hensyntagen til udviklingen i OECD og resultaterne af relaterede EU-initiativer overveje indførelsen af et krav til store virksomheder om hvert år at udarbejde en landeopdelt rapport for hver af de medlemsstater og tredjelande, hvori de driver virksomhed, som mindst skal indeholde oplysninger om overskud, skat betalt af overskud samt modtagne offentlige tilskud.«

Artikel 2

Vejledning om rapportering

Kommissionen udarbejder ikke-bindende retningslinjer for metodologien for rapportering af ikke-finansielle oplysninger, herunder generelle og sektorbaserede ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, med henblik på at fremme virksomhedernes relevante, hensigtsmæssige og sammenlignelige offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger. Kommissionen hører med henblik herpå relevante interessenter.

Kommissionen offentliggør retningslinjerne senest den 6. december 2016.

Artikel 3

Revision

Kommissionen sender en rapport om gennemførelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet, som bl.a. behandler dets anvendelsesområde, navnlig med hensyn til store, ikke-børsnoterede virksomheder, dets effektivitet og niveauet af den ydede vejledning og de fastsatte metoder. Rapporten offentliggøres senest den 6. december 2018 og ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 4

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 6. december 2016. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne fastsætter, at de love og bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, finder anvendelse på alle virksomheder, som er omfattet af artikel 1, fra det regnskabsår, som begynder den 1. januar 2017, eller i løbet af kalenderåret 2017.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 22. oktober 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

B. DELLA VEDOVA

Formand
